

בבית המשפט העליון

רע"א 6106/17

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשים: 1. יוקום תקשורת בע"מ
2. יוסי הרצוג

נגד

המשיבים: 1. אוסטין סמית'
2. לי הלר
3. תמי האם
4. ורוניקה בירמן

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט הבכיר י' פרגו) מיום 25.7.2017 בת"א 48330-07-17

בשם המבקשים: עו"ד עפר פירט; עו"ד דני בלנקין; עו"ד אלון מזרחי

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט הבכיר י' פרגו) מיום 25.7.2017 בת"א 48330-07-17, בגדרה נדחתה בקשה למתן צווי תפיסת נכסים במעמד צד אחד לפי תקנה 387 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות) ולפי סעיפים 16-17 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 (להלן: חוק עוולות מסחריות). בתחילה הובאה הבקשה לפני כב' השופט א' שהם בבית משפט זה אשר קבע ביום 1.8.2017 כי נוכח העתירה למתן החלטה עוד באותו היום, לא ניתן לדון בבקשה לגופה. החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטה האמורה.

הרקע לבקשה

1. כפי המפורט בבקשה, מבקשת 1 (להלן: המבקשת) היא חברה העוסקת במתן שירותים לחברות המפעילות זירות מסחר באופציות בינאריות, ומבקש 2 (להלן: המבקש) הוא בעליה. משיב 1 (להלן: המשיב) יליד ארה"ב אשר עלה לפני שנים אחדות לישראל, והקים מיזם יחד עם יתר המשיבים, בשם "Wealth Recovery" (להלן: המיזם)

המקורי) המסייע לנפגעי הונאות אופציות בינאריות, אך לטענת המבקשים בפועל משמש כמנגנון סחיטה מאורגן נגדם ופועל מתוך משרדה של המשיבה הפורמלית, עורכת דין במקצועה (להלן: עו"ד בירמן).

2. בקליפת אגוז, טענת המבקשים נגד המשיבים היא שהם שולחים ביוזמתם הודעות ללקוחות המבקשת, אשר הפסידו כספים בהשקעות באופציות בינאריות, ומשדלים אותם לנקוט בהליכים משפטיים נגד המבקשים בתואנה כי הם גונבים את כספיהם. לפי הטענה, המשיבים אף מציעים לספק ללקוחות ליווי משפטי בהליכים תמורת תשלום מקדמות ושכר יחסי הנגזר מהיקף הכספים שיושבו ללקוחות. כמו כן, פונים המשיבים אל הלקוחות באמצעות דליית פרטיהם ממאגרי מידע ורשימות לקוחות המהוות סוד מסחרי השייך למבקשים. בנוסף פונים המשיבים בהודעות אלה ישירות לעובדים זוטרים של המבקשת בטענות כוזבות לפיהן מתנהלות נגדם חקירות פליליות בארצות הברית וכי הדרך היחידה לטהר את שמם ולהימנע מאימת הדין היא לשתף פעולה עם המשיבים. במסגרת שיתוף פעולה זה, נדרשים העובדים להפעיל לחץ על הממונים עליהם להגיע להסכמי פשרה עם הלקוחות שהפסידו את כספם.

3. המבקשים ביקשו מבית המשפט המחוזי לתת צו לתפיסת נכסים או ראיות שיאפשר לכוונס הנכסים שימונה מטעמם להיכנס למשרדה של עו"ד בירמן לשם איתור, תפיסה והעתקת הנתונים המצויים על גבי המחשבים במשרדה. הבקשה הונחה תחילה לפני כב' השופטת ע' רביד, אשר קבעה כי לא נמצא בבקשה די כדי לתת את הצו המבוקש מפני שאינה נכנסת לגדרם של המקרים החריגים המצדיקים מתן צו מסוג זה. כמו כן נקבע כי הבקשה לא נתמכה בראיות של ממש וניתן יהיה לקבל את המסמכים המבוקשים בדרך הרגילה באמצעות הליך של גילוי ועיון במסמכים, ולא בהליך "דרסטי" במעמד צד אחד. עוד העיר בית המשפט כי מתוך הבקשה עולה שהמשיבים מודעים ממילא לטיעוניהם של המבקשים, לפיהם המשיבים משתמשים לכאורה במאגר נתונים גנוב השייך למבקשים. נקבע כי בנסיבות אלו מאזן הנוחות נוטה נגד מתן צו כה פולשני במשרד עורכת הדין.

4. אך בכך לא נסתם הגולל על פני הבקשה, שכן המבקשים הצטיידו עם תמליל הקלטת שיחה שהתקיימה ביום 20.7.2017 בין גב' ניקולטה יסק (להלן: יסק) לבין מר סבסטיאן גונזלס (להלן: גונזלס). גונזלס גויס בעבר על ידי המשיב, לעבוד לצדו בתחום מתן השירותים לחברות מסחר באופציות בינאריות. לטענת המבקשים, למשיב ולגונזלס הייתה גישה מלאה למאגרי נתונים סודיים על אודות אלפי משקיעים באופציות בינאריות ברחבי העולם, ובכלל זה לנתונים סודיים ורשימות לקוחות של המבקשת. המבקשים טוענים כי השיחה המתועדת התקיימה בין גונזלס לבין יסק בה ניסה גונזלס

לגייס את יסק למיזם הסחיטה אותו הוא מתכוון להקים ואשר מיועד להתחרות במיזם המקורי (להלן: המיזם החדש). נטען כי במסגרת השיחה, גונזלס הודה בפה מלא לפני יסק כי גנב סודות מסחריים מהמבקשים, כולל רשימת לקוחותיהם מתוך מאגר הנתונים שבבעלותם. לפיכך, עם קבלת תמליל השיחה, המבקשים פנו לבית המשפט המחוזי וביקשו עיון חוזר בבקשתם, בטענה כי הראיה החדשה ו"הדרמטית" שהתקבלה מצדיקה את מתן הצו. ביום 25.7.2017 דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופט הבכיר י' גרונ) את הבקשה. נקבע כי הצו המבוקש הוא סעד דרמטי ביותר שהפעלתו כרוכה בפגיעה בפרטיות וחדירה לרשות הפרט, בסיכון לחשיפתם של סודות מסחריים, וכן בשיתוק ופגיעה חמורה בפעילות העסקית של המשיבים. בית המשפט לא השתכנע כי יש בראיה החדשה שהוגשה (התמליל) כדי להוות ראיה לכאורית ברורה וחד-משמעית המוכיחה את טענות המבקשים וכי אין דרך אחרת להגיע לחקר האמת. החלטה זו הולידה את הבקשה שלפני.

5. המבקשים חוזרים על טענותיהם כפי שהובאו לפני בית המשפט המחוזי, והדגישו בבקשתם את אותם חלקים מתוך השיחה שהתקיימה כאמור בין גונזלס לבין יסק המוכיחה לטענתם את טענותיהם נגד המשיבים.

דיון והכרעה

6. הסעד המבוקש למינוי כונס נכסים לפי תקנה 387 לתקנות, מכונה צו "אנטון פילר". צו זה הניתן במעמד צד אחד מורה על מינוי אדם לשם איתור ותפיסה של נכסים המצויים בחצרים של אדם אחר. זאת בלבד ששוכנע בית המשפט על בסיס תשתית ראייתית מהימנה לכאורה כי קיים חשש ממשי שאלמלא מתן הצו, הנתבע או מי מטעמו יעלימו את הנכסים ובתוך כך יסכלו שלא כדין את יכולתו של התובע להוכיח את טיעונו ולזכות בסעד המבוקש בהליך העיקרי. ביטוי נוסף לצו "אנטון פילר" מעוגן בסעיף 16 לחוק עוולות מסחריות, לפיו ככל שבית המשפט שוכנע שקיים חשש של ממש לביצועה של עוולה, לרבות עוולת גזל סוד מסחרי, הוא רשאי למנות בצו כונס נכסים ולהסמיכו להיכנס לחצרים לשם תפיסת ראיות אשר קיים חשש סביר להעלמתן. כאשר מבוקש צו אנטון פילר במעמד צד אחד לשם תפיסת ראיות, התובע נדרש אפוא לבסס בראיות שני תנאים עיקריים: האחד, קיומו של חשש ממשי לביצוע העוולה; האחר, כי אלמלא יינתן הצו, קיים חשש סביר כי המשיבים ישבשו הליכי משפט וישמידו ראיות (בר"ע (מחוזי ב"ש) 650/04 כהן נ' עמר (13.6.2004)).

7. אולם בכך לא די. במישור הפעלת הסמכות, נדרש בית המשפט להפעיל שיקול דעת בראי מאזן הנוחות המקובל בעת מתן צו במעמד צד אחד. בין שיקולים אלה יש להביא בחשבון את תכלית הסעד והצורך למנוע נזק ראייתי לתובע מזה, ואת האינטרס

הלגיטימי של הנתבע להגנה על זכויותיו מזה (מיגל דויטש עוולות מסחריות וטודות מסחר 73-74 (תשס"ב) (להלן: דויטש)). אכן, הצו עשוי להוות אמצעי חיוני להגנה על זכותם של בעלי קניין רוחני ועיכובים בביצועו עלולים להיות גורליים ליכולתו של נפגע להוכיח קיום העוולה כלפיו. חשש זה אף מתחדד בעידן הטכנולוגי בו ניתן בנקל להעלים "בלחיצת כפתור" ראיות בדמות קבצים דיגיטליים. יחד עם זאת, צו לכינוס נכסים ותפיסת ראיות המבוקש במעמד צד אחד, הוא סעד מרחיק לכת. לא בכדי הוא זכה במשפט האנגלי לכינוי "נשק גרעיני" (רע"א 3525/14 לייבדיאנאס בע"מ נ' שחר (29.5.2014) (להלן: עניין לייבדיאנאס); [1985] F.S.R. 87, *Bank Mellat v. Nikpour* (92). הסעד טומן בחובו פוטנציאל להביא לפגיעה משמעותית בזכויות הנתבע ובהן הזכות לפרטיות, סיכון לחשיפה של סודותיו המסחריים ופגיעה חמורה בפעילות ובמוניטין העסקיים שלו. לפיכך, נקבע כי הסעד יופעל רק במקרים חריגים והשימוש בו ייעשה בזהירות המתחייבת (רע"א 129/16 שטרית נ' אלון (14.2.2016); עניין לייבדיאנאס; רע"א 11356/05 דף רץ שירותי הדפסה בע"מ נ' דן אנד ברדסטריט (ישראל) בע"מ (10.4.2007)).

לאחר עיון בבקשה ובמסמכים שצורפו אליה, לא מצאתי כי עסקינן באחד מבין אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן סעד קיצוני זה. לפיכך, דין הבקשה להידחות.

8. לא שוכנעתי כי בידי המבקשים ראיות כה מובהקות, אשר תומכות במסקנה כי קיים חשש של ממש שבוצעה עוולה כנגדם. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 25.7.2017 הסתייג כב' השופט י' פרגו ממהימנות דבריו של גונזלס כפי שהובאו בהקלטת השיחה בינו לבין יסק. זאת, משום שיש ספק באשר למניעיו של גונזלס, כל שכן כאשר לא ידועות הסיבות בגינן הסתיימה השותפות העסקית בינו לבין המשיב. מעיון בתמליל ההקלטה עולה כי שיתוף פעולתם של השניים במסגרת המיזם המקורי הסתיים בטונים צורמים בשל מחלוקת שהתגלעה ביניהם. כן יש לתת משקל לכך שמטרת השיחה שהוקלטה הייתה ניסיונו של גונזלס לגייס את יסק לעבוד עבור המיזם החדש. אי לכך, קיימת אי בהירות ביחס למניעיו של גונזלס ומובהקותה של ראיה זו בהיבט הבחינה האם להעניק צו כה קיצוני במעמד צד אחד. לכך יש להוסיף באשר לראיות האחרות שהובאו על ידי המבקשים, כגון הודעות דואר אלקטרוני שנשלחו מטעם המשיבים ללקוחות המבקשת, פרסומים בהם מוצגת שיטת פעולתה, תצהיר של מר לוגובסקוי אותו ניסו המשיבים לגייס למיזם המקורי ועוד – הרי שעל אף שראיות אלו עשויות להיות רלוונטיות להליך העיקרי, איני מוצא כיצד הן תורמות להסקת המסקנה כי התבצעה גניבה של סוד מסחרי של המבקשים על ידי המשיבים.

9. זאת ועוד, על פי הוראת סעיף 16(א) לחוק עוולות מסחריות, קיימת כאמור גם דרישה לקיומו של חשש סביר להעלמתן של הראיות מושא הבקשה. רף החשש הדרוש לשם מתן צו כאמור הינו גבוה ואין די בחשש בעלמא (דויטש, בעמ' 74). חששם של המבקשים מפני השמדת הראיות נשען אך על כך שלדידם, יש בהתנהגותם הפסולה והנגועה במרמה של המשיבים כדי ללמד על כך שלא יהססו להשמיד ראיות לשם הימלטות מאימת הדין. ברם, לנוכח קיצוניות הסעד המבוקש והזהירות המופלגת הנדרשת בהפעלתו, לא שוכנעתי כי המבקשים הצביעו על חשש סביר מבוסס לפיו המשיבים אכן ישמידו את הראיות האמורות. יתרה מכך, מקבל אני את קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה עצם ידיעתם של המשיבים על אודות טיעוניהם של המבקשים זה מכבר, יש בו כדי להחליש חשש זה ולהטות את מאזן הנוחות אל עבר אי מתן הצו המבוקש.

10. אכן, העלמת ראיות הינה מעשה חמור שיש בו כדי לסכל את מיצוי הדין. ואולם, מתן סעד כמבוקש משמעו "אור ירוק" להפיכת משרד עורכת הדין לכמעט עי חורבות, שיתוק פעילותו העסקית ובעיקר הפרה קשה של הזכות לפרטיות ופגיעה ביחסי הנאמנות הקיימים בין עורכת הדין ללקוחותיה. במישור זה יש לציין כי אף אם טענות המבקשים תוכחנה כאמת לאמיתה וכי פעילות המיזם החדש התבצעה אף כולה ממשרדיה של עו"ד בירמן, אין בכך כדי לשלול כי במקום ניתנים גם שירותים משפטיים ללקוחות אחרים אשר נהנים מחיסיון עו"ד-לקוח וכי מתן הצו עלול לפגוע גם בחסינות אלו.

על יסוד האמור ונוכח הקשיים הראייתיים הכרוכים בבקשה, דין הבקשה להידחות.

משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ט"ו באב התשע"ז (7.8.2017).

ש ו פ ט